

هویت فرهنگی در مسکن؛ تحلیل ارزش‌های ایرانی-اسلامی در معماری خانه‌های سنتی تبریز

(نمونه موردنی: خانه سلماسی، خانه بهنام و خانه امیرنظام)^۱

فرزانه صلاحی مهر* : کارشناس ارشد مهندسی معماری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

f.salahimehr@tabriziau.ac.ir

پریسا هاشم پور: دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

p.hashempour@tabriziau.ac.ir

چکیده

معماری رابطه‌ای تنگاتنگ با فرهنگ برقرار می‌سازد. فضای معماری یک نیاز بشری است و شیوه پاسخگویی و بیان معماری در تامین نیازهای ساکنان در هر جامعه نسبت به فرهنگ آن می‌تواند شکل منحصر به فرد خود را داشته باشد. این شکل انحصاری، مبنی هویت فرهنگی در معماری و نحوه پاسخگویی به این نیازها براساس ارزش‌های برگرفته از فرهنگ یک جامعه است. امروزه هویت فرهنگی یومی تحت تأثیر فرهنگی جهانی در معماری مسکونی کمرنگ شده و بعلت رشد شهرها بعنوان مفهوم کیفی در مسکن مورد توجه قرار نگرفته‌اند؛ به طوری که خواسته‌های انسانی برگرفته از ارزش‌های فرهنگی جامعه در فضاهای معماری، بویژه معماری مسکن نادیده انگاشته شده‌اند. این پژوهش برآن است تا بخشی از این هویت فرهنگی یومی را تبیین مولفه‌های هویت فرهنگی در معماری احیا کند. بدین منظور این مولفه‌ها که براساس ارزش‌های معماری ایرانی-اسلامی تبیین می‌شوند، در سه نمونه از خانه‌های سنتی تبریز از جمله خانه سلماسی، بهنام و امیرنظام مورد واکاوی قرار می‌گیرند تا این مولفه‌ها در بحث مسکن تدقیق و قابلیت بهره‌گیری از آن‌ها در طراحی مسکن امروزی وجود داشته باشد. این تحقیق از نوع کیفی است. روش تحقیق در تبیین مولفه‌های هویت فرهنگی در معماری و تدقیق آن‌ها در کالبد مسکن بر روشن توصیفی-تحلیلی و روش جمع‌آوری اطلاعات بر اسناد کتابخانه‌ای استوار است. براساس نتایج بدست آمده، مهمترین ارزش‌های شناسایی شده برای مسکن عبارتند از: بهره‌گیری از سامانه‌های ایستا، بسط چشم انداز افقی، مقیاس انسانی فضاهای، جداسازی حرایم خصوصی و عمومی، یکپارچگی سازه و عملکرد، تنوع پذیری فعالیت در فضاهای رعایت تراکم و سطح اشغال استاندارد، حریم امن فیزیکی و روانی، اولویت فضای مهمان و همسویی کالبد بنا با محیط، که هویت فرهنگی مسکن ایرانی اسلامی را شکل می‌دهند.

واژه‌های کلیدی: هویت فرهنگی، مسکن سنتی، ارزش‌های ایرانی-اسلامی، تبریز

^۱ این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد با عنوان "ارزیابی و طراحی معماري مجموعه مسکونی در راستای ارتقاء کیفی خانه با رویکرد پایداری فرهنگی" است که توسط نویسنده اول "فرزانه صلاحی مهر" و با راهنمایی نویسنده دوم "خانم دکتر پریسا هاشم پور" در دانشگاه هنر اسلامی تبریز انجام گرفته است.

معماری و به ویژه معماری مسکن، رابطه ای تنگاتنگ با فرهنگ برقرار می‌سازد. معماری یک پدیده اجتماعی است که از فرهنگ ناشی شده و بر آن اثر می‌گذارد و آینه‌ای از اندیشه‌های آدمی در ارتباط با فضاء، زیبایی شناسی و فرهنگ است. جهت گیری فرهنگ‌ها، بر پایه فطرت و اندیشه بشری صورت می‌گیرد که در راستای شکل دادن به فضای زندگی و پیدایش معماری تاثیرگذار است. این فضای یک نیاز بشری است و پاسخگویی به این نیازها همواره در طریق عقل و فطرت الهی صورت می‌گیرد (دیبا، 1387: 24). شیوه پاسخگویی و بیان معماری در تامین نیازهای ساکنان در هر جامعه نسبت به فرهنگ آن می‌تواند شکل منحصر به فرد خود را داشته باشد (مفیدی، 1397: 89). این شکل انحصاری، مبین هویت فرهنگی در معماری و نحوه پاسخگویی نسبت به این نیازها بر اساس ارزش‌های برگرفته از فرهنگ یک جامعه است.

خانه از دیدگاه انسان شناختی نوعی «فرهنگ» است و کارکردها، ریشه‌ها و الگوهای فرهنگی مسکن در هر جامعه ای تعیین شده است (Rapaport, 1969: 47). مسکن بعنوان عامترین موضوع معماری، بیشترین ارتباط را با فرهنگ برقرار می‌کند. حال آنکه مسکن امروزی تحت تاثیر فرهنگ‌های جهانی و نادیده گرفتن ارزش‌های بومی و بستر فرهنگی خود، هویت فرهنگی خود را از دست داده و فاقد کیفیت زیستی لازم شده است. تغییراتی که به تبعیت از فرهنگ‌های بیگانه و بدون پشتونه فکری در مسکن ایرانی رخ می‌دهد، شیوه زندگی انسان امروزی را دستخوش تغییراتی قرار میدهد؛ درحالیکه به خواستها و نیازهای جسمی و روحی آنها که از ارزش‌های ایشان نشأت گرفته، بی‌توجه بوده است. از طرفی امروزه نیاز شدید به مسکن تنها با افزایش ساختاری، پاسخ داده شده و بحث هویت فرهنگی بعنوان مفهوم کیفی در مسکن نادیده انگاشته شده و تاثیرات منفی خود را بر کیفیت فضاهای زندگی گذارد است.

سوال اساسی پژوهش حاضر این است که مولفه‌های هویت فرهنگی در معماری چیست و این مولفه‌ها چگونه در کالبد مسکن تجلی می‌یابند و براساس آن هدف پژوهش این است تا بخشی از هویت فرهنگی بومی که امروزه تحت تاثیر فرهنگ‌های جهانی و رشدی رویه شهرها در معماری مسکونی کمرنگ شده، با تبیین مولفه‌های هویت فرهنگی در معماری شناسایی کند. بدین منظور این مولفه‌های هویت فرهنگی که در ادامه تبیین می‌شوند، در سه نمونه از خانه‌های سنتی تبریز از جمله خانه سلماسی، خانه بهنام و خانه امیرنظام مورد واکاوی قرار می‌گیرند تا این مولفه‌ها در بحث مسکن تدقیق شوند و قابلیت بهره‌گیری از آن‌ها در طراحی مسکن امروزی وجود داشته باشد.

پیشینه تحقیق

در پژوهش‌های مرتبط پیشین، نیک فطرت و بیطوف (1395) در مقاله "بررسی تاثیرات فرهنگی در معماری بومی ایران از منظر پایداری" به معرفی جایگاه پایداری در معماری سنتی با محور فرهنگ پرداخته و افزایش پایداری ارزش‌های معماری بومی و تداوم استفاده در جهت جهانی شدن را روشن می‌کند. پوراحمدی (1391) در مقاله "بررسی الگوهای پایداری در معماری خانه‌های سنتی مهریز" به درک اصول و ارزش‌های قابل تکرار در معماری خانه‌های سنتی مهریز می‌پردازد و هدف آن دست یافتن به ویژگی‌های معماری پایدار است. پوردبیهمی (1390) در مقاله "فرهنگ و مسکن" به مفهوم فرهنگ و وجود آن در طراحی محیطی اشاره دارد. طراحی برای پاسخگویی به نیازهای انسان باید براساس شناخت ویژگی کاربران یعنی «فرهنگ» آنان باشد. فردانش، محمدحسینی و حیدری (1393) در مقاله "تحلیل فرهنگی خانه سلماسی تبریز براساس نظریه راپاپورت" سعی در شناخت خانه‌ای قاجاری در تبریز و ارتباط آن با بستر فرهنگی دارند. بدین منظور، از دیدگاه رپوورت بهره‌گرفته شده است.

این پژوهش با نگاه به طیفی از پژوهش‌های پیشین، به تبیین ارزش‌های فرهنگی معماری بومی می‌پردازد و در ادامه با نگاهی به طیف دیگر پژوهش‌ها، به شناخت خانه‌های سنتی و ویژگی‌های فرهنگی آن‌ها می‌پردازد. در وجه نوآورانه پژوهش، با کناره قرار گرفتن این دو رویکرد، با تحلیل و واکاوی خانه‌های سنتی شهر تبریز بر اساس ارزش‌های فرهنگی بومی استخراج شده در کالبد معماری، این ارزش‌ها، به طور مختص در بحث مسکن تدقیق می‌شوند به طوریکه قابلیت بهره‌برداری از آن‌ها در کالبد خانه‌های امروزی امکان‌پذیر باشد.

روش تحقیق

این تحقیق از نوع کیفی است. روش تحقیق در تبیین مولفه‌های هویت فرهنگی در معماری و تدقیق آن‌ها در کالبد مسکن، بر روش توصیفی-تحلیلی استوار است. روش جمع‌آوری اطلاعات شامل اسناد کتابخانه‌ای است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از شیوه استنباطی استفاده شده است.

بدنه تحقیق

1. هویت فرهنگی

فرهنگ مهمترین و غنی‌ترین منبع هویتی است. فرهنگ مقوله‌ای تفاوت مدار است و شیوه زندگی خاصی را می‌سازد. افرون بر هویت سازی به زندگی انسان‌ها نیز معنا می‌بخشد (Friedland, 2000, 78).

ذائقه مشترک، به ما هویتی دیگر میدهد که دیگران از آن نصیبی ندارند، همان هویت فرهنگی ما را تشکیل میدهد و معطوف به اندیشه‌ها، آراء و ذهنیت‌هایی است که یک جامعه و یک نسل حامل و واجد آن‌ها است (صاحبی، 1384: 36). موضوع هویت، یا این همانی، موضوعی متقابل است. همانگونه که محیط جلوه ای از فرهنگ و ارزش‌های جامعه می‌باشد، انسان نیز قسمتی از هویت خویش را در محیط و شهر در خانه و محل کار خویش جستجو کرده، به آن مباراگه از کند و یا از انتساب به آن گریزان است. در واقع محیط نیز به عنوان بخشی از هویت فرد یا جامعه ایفای نقش نموده و بالنتیجه آگاهانه و یا ناآگاهانه ارزش‌های مستقر در خویش را که بر اساس آن‌ها شکل گرفته است به جامعه القا می‌نماید (نقی‌زاده، 1381: 72). نوربرگ شولتز، هویت انسان را وابسته به شناسایی مکان می‌داند. کوین لینچ (1960) هویت یک مکان را صرفاً چیزی می‌داند که باعث تمایز یا فردیت آن از سایر مکان‌ها می‌شود و به عنوان مبنای شناخت مکان در مقام موجودیتی مجرد عمل می‌کند.

۱-۱. هویت فرهنگی در معماری

معماری بعنوان بستر اتفاقات زندگی بشر یکی از تأثیرگذارترین هنرها در جهت نمایاندن فرهنگ عامه و الگوهای ساختاری آن در هر دوره است و این امر باعث انکاس کلیتی قابل بررسی و قضاؤت فرهنگ، تفکر و ناخودآگاه ملی در معماری میشود. هویت را می‌توان تجلی فرهنگ در محیط دانست زیرا مکان‌ها از انسان معنا میگیرند و انسان نیز مجموعه‌ای از باورها و اندیشه‌های فرهنگ او را شکل می‌دهد و نمود و تجلی از فرهنگ انسان را در مکان و محیط میتوان مشاهده کرد که همان هویت اوست(پرویزی، ۱۳۸۸: ۸۱). راپورت فرهنگ را منشا جهانبینی و جهانبینی را منشا ارزش‌ها معرفی کرده. ارزش‌ها عامل اصلی سازنده شیوه زندگی شناخته میشوند که به فعالیت‌ها و شیوه انجام آنها جهت داده و بر کالبد معماری به شیوه بلافضل اثرگذار است(Rapoport, 2003: 166).

به علت وابستگی عنصر هویت فرهنگی به مکان و ارزش‌های بومی وابسته به آن، این عنصر به طور مختص در جغرافیای خود بررسی می‌شود. همچنین در فرهنگ و معماری ایران همواره رد پای دین و اسلام مشاهده می‌شود بطوری که به عنوان جهانبینی دینی، مورد توجه معماران دوره‌های مختلف قرار گرفته است. بدین ترتیب دو لایه اساسی برای تحقق هویت فرهنگی در معماری ایران شناسایی میشود که شامل ارزش‌های بومی(ایرانی) و ارزش‌های دینی(اسلامی) در معماری می‌باشد.

۱-۱-۱. ارزش‌های بومی(ایرانی) در معماری

در معماری بومی علاوه بر طبیعت و بوم، مؤلفه‌های فرهنگی به نام فرهنگ بر ساختار معماری اثر داشته است. معماری بومی دوگونه پیوند اساسی را مد نظر دارد: پیوند با محیط یا سلسله ارزش‌های فرهنگی، رفتارهای فرهنگی و قوانین جاری در آن و از سوی دیگر پیوند با محیط طبیعی. معماری بومی متجلی برخی روابط اقتصادی، اقلیمی و اجتماعی_فرهنگی با محیط طبیعی و مصنوعی انسان‌ها می‌باشد. معماری بومی ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست(دبیا، ۱۳۷۴).

در این مقاله با مراجعه به منابع مختلف، ارزش‌های معماری بومی ایران که در واقع متأثر از عوامل فرهنگی شکل گیری معماری بومی می‌باشد، استخراج و در جدول زیر گردآوری می‌شوند.

جدول ۱: ارزش‌های فرهنگی معماری بومی ایران برگرفته از پژوهش‌های پیشین(تدوین: نگارنده)

صاحب نظران	رویکرد	ارزش‌های معماری بومی
نیک فطرت و بیطرف، ۱۳۹۵	ارزش‌های معماری بومی	مردم واری، سازگاری، پس نگری(جهنمه اجتماعی_فرهنگی)
ارمنان، گرجی مهلبانی، ۱۳۸۸	ارزش گذاری تکرارپذیر معماری بومی	ویژگی‌های مادی و معنوی طبیعت، خود بستگی استفاده از مصالح بومی منطقه(جهنمه محیطی)
پور احمدی، ۱۳۹۲	تاثیرات فرهنگ در معماری بومی ایران	پرهیز از بیهودگی و قناعت، نیارش(جهنمه اقتصادی)
کاظمیان، طیبی، نورالهیان، نیک فطرت، ۱۳۹۲	ارزش‌های معماری بومی در راستای پایداری	اعطاف پذیری، احترام به کاربر و نیازهای او، فرهنگی(جهنمه اجتماعی)، تناسب با نیاز، پرهیز از بیهودگی، استفاده از مصالح بومی(جهنمه اقتصادی)، هماهنگی کالبد با اقلیم در راستای حفظ منابع، حفظ محیط زیست در قالب کاربرد مصالح بومی(جهنمه زیست محیطی)
ضرغامی، خاکی، سادات، ۱۳۹۴	طراحی پایدار مبتنی بر مؤلفه‌های معماری بومی	ارتباط چهارگانه با خود، دیگران، طبیعت و خداوند، محرومیت، امنیت، درونگرایی(عوامل بنیادی معماری بومی ایران)
علی محمدی، عبداللهی، ۱۳۹۶	مولفه‌های فرهنگی معماری ایران	درون گرایی، پرهیز از بیهودگی، مردم محوری، خودبستگی، نیارش عظیمی، دباغ، ۱۳۹۴
نجارنژاد مشهدی، افضلیان، شیبانی، سیدالحسینی، ۱۳۹۹	شاخص ماندگار در معماری بومی ایران	پیوند با طبیعت، پرهیز از بیهودگی، خودبستگی، تداوم و تکامل، جامع نگری، وحدت گرایی، محرومیت، درونگرایی، نمادگرایی
بانی مسعود، ۱۳۸۹ پویافر، ۱۳۹۷	رویکرد پایداری در اصول معماری بومی ایران	طبیعت معنادار در معماری، طراحی اقیمه‌ی خودبستگی مصالح بومی، پرهیز از بیهودگی و قناعت(نگاه به طبیعت و تقدیس آن) درونگرایی، مردم واری، انعطاف پذیری(طراحی انسانی) نیارش، هندسه و پیمون(پایایی بنا)

۱-۱-۲. ارزش‌های دینی(اسلامی) در معماری

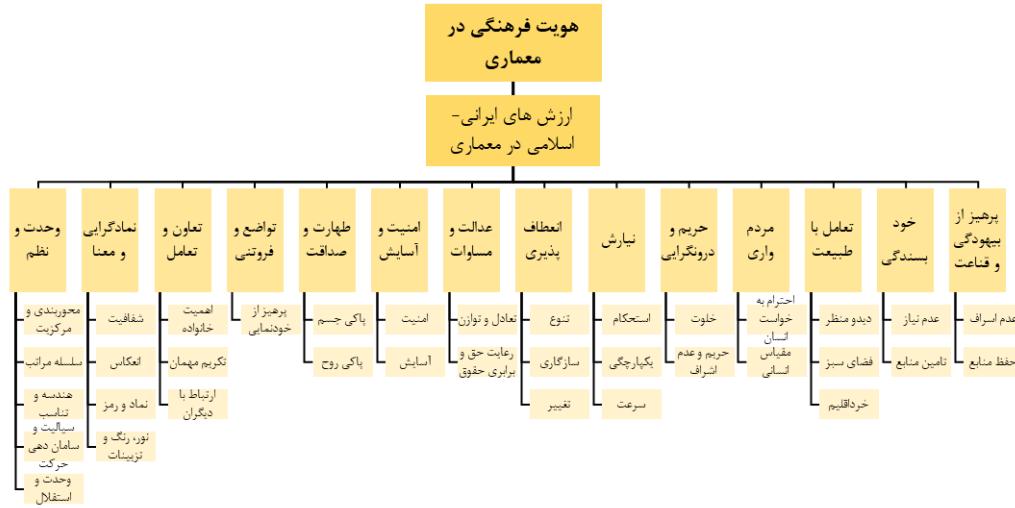
یکتاپرستی یا اصل "توحید" که از خصوصیات مردم ایران چه قبل از ورود اسلام و چه بعد آن می‌باشد، از اساسی ترین عوامل و اصولی است که به عنوان جانمایه مبانی فکری معماران و هنرمندان ایرانی، محسوب میشود. این اصل با ورود اسلام، به شکل بازتری در هنر و معماری ایرانی نمود پیدا کرد(اردلان و بختیار، ۱۳۹۰). در جدول زیر اهم مولفه‌ها و ارزش‌های معماری اسلامی که در پژوهش‌های پیشین به آن‌ها اشاره شده است، گردآوری می‌شود.

جدول ۲: اهم مولفه‌های مفهومی معماری اسلامی در پژوهش‌های پیشین(تدوین: نگارنده)

صاحب نظران	رویکرد	موضوعات مفهومی معماري اسلامي در اصول معماري
نقی زاده(1387)	شهر و معماری اسلامی	توجه به انسان_امنیت_محرومیت_آرامش_خلوت_ارتباط با طبیعت_میانه روی_احترام به حقوق دیگران_وحدت جامعه_احترام به خانواده
(1389)	معماری سنتی در کشورهای اسلامی	هنر_اخلاق_شفافیت_نور_رنگ_طبیعت_هندسه و تنشیات_سلسله مراتب_حریم_انعطاف پذیری
بنیانیان، عظیمی(1389)	جهان بینی اسلامی در طراحی	ارزش‌های هندسی، نور، نماد و رمز، افزایش فضا و کاهش ماده، انکاس، عناصر طبیعت در فضای معماري

معماری	معماری و ارزش های اسلامی در فرهنگ ایرانی (1392)	نقه کار (1387).
ابر اصل عدالت محوری در خلق آثار معماری اصل سیر از کثت به وحدت (اصل محوریندی فضایی، اصل مرکزگرایی، اصل رده بندی، اصل استقلال فضاهای در عین وحدت آنها، اصل سامان بندی حرکت در درون فضا، اصل تقدم درونگرایی بر برونوگرایی، اصل سیر از هندسه آفاقتی به هندسه انفسی) اصل سیر از ظاهر به باطن(اصل انتزاع گرایی، اصل نشانه گرایی ، اصل برتری فضا بر توده ساختمان، اصل سامان بندی چشم انداز، اصل تعامل میان معماری و طبیعت) اصل رده بندی اهداف کمی و کیفی(اهداف ساختاری، اهداف کارکردی، اهداف زیبایی شناسانه، اهداف هویت ساز، اصل لزوم تهذیب نفس معماران و شهرسازان)	هویت و ارزش های اسلامی در معماری و شهرسازی	
توجه به اهداف ساختاری/ سامان بندی چشم انداز(شفافیت)/ توجه به اهداف هویت ساز و نشانه گرایی/ توجه به اهداف زیبایی شناسانه و انتزاع گرایی / تعامل میان معماری و طبیعت/ توجه به الگوهای رفتاری فضایی	اصول پایه ای معماری اسلامی	آصفی و ایمانی(1391)
محرومیت، درونگرایی، مرکزیت، انعکاس، پیوند معماری با طبیعت، هندسه، شفافیت و تداوم، راز و ابهام، تعادل موزون و توازن حساس	فرهنگ در معماری بومی و سنتی ایران	نزاد ابراهیمی و همکاران. 1396
نظم و بی نظمی، شفافیت و تداوم، ابهام و ایهام، تعادل موزون و توازن محسوس	ارزش‌های معماري سنتی عظيمى، ديانگ (1394)	
مرکزیت، انعکاس، هندسه، سلسه مراتب، شفافیت و تداوم (سیر از ظاهر به باطن)	مؤلفه های فرهنگی معماري على محمدی، عبداللهی، ایران(اسلامی) (1396)	
حجاب، تعاؤن، طهارت، قناعت، خدامحوری و اطاعت، تواضع	ارزش‌های برگرفته از فرهنگ و اخلاق اسلامی و تأثیر آن در کالبد فضا ياران و بهرو (1395)	

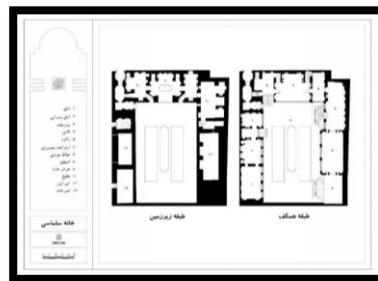
براساس جدول بالا و دیدگاه‌های مختلفی که در مورد ارزش‌های معماري بومي و اسلامي عنوان مي شوند، به يك دسته بندی واحد از ارزش‌های ايراني-اسلامي پرداخته شده است. لذا تمامی ارزش‌های شناخته شده در معماري بومي ايران و معماري اسلامي در 14 ارزش کلي طبقه بندی مي شوند که بسياری از ارزش‌های ريز را در خود مستتر دارند و به عنوان ارزش‌های ايراني-اسلامي در معماري، منجر به تحقق بعد هویت فرهنگي در معماري مي گردد. شکل 1

شکل 1: تبیین ارزش‌های کلی معماري ایرانی-اسلامی و ریز ارزش‌های برگرفته از آن جهت تحقق هویت فرهنگی در معماري (تدوین: نگارنده)

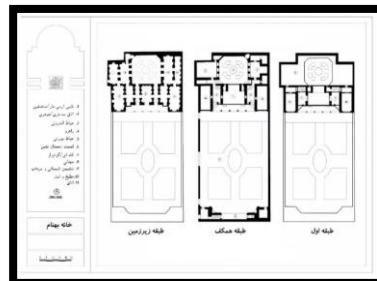
2-1. هویت فرهنگی در مساکن سنتی

با بهره‌گیری از ارزش‌های ایرانی-اسلامی در معماري که به عنوان لایه‌های شکل‌دهنده هویت فرهنگی در معماري شناسایی می‌شود بحث هویت فرهنگی در کالبد مسکن با تحلیل ارزش‌های ایرانی-اسلامی در سه نمونه از خانه‌های تاریخی تبریز از جمله خانه سلماسی تبریز، خانه بهنام تبریز و خانه امیر نظام تبریز موردنگاری قرار می‌گیرد. این سه خانه تاریخی از جمله شناخته شده تربیت و کامل تربیت نمونه خانه‌های تاریخی در دوره خود هستند. همچنین این سه نمونه خانه تاریخی، دارای مدارک و مستندات بیشتری نسبت به سایر خانه‌های تاریخی هستند که جهت تحلیل ارزش‌های فرهنگی مورد نیاز است. خانه سلماسی تبریز متعلق به خانواده سلماسی است و به موزه سنجش تغییر کاربری داده است. بخش بیرونی مجموعه (که در حال حاضر موجود است)، عرصه ای به مساحت 650 متر دارد و در دو طبقه احداث گردیده است. این بنا، کاملاً درونگراست. نمای آن آجری و تریتیات این مجموعه، آیینه کاری، تذهیب و گچبری در فضاهای اصلی است (حق جو و همکاران، 1398: 129).

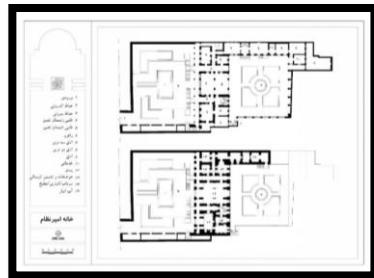
شکل 2: به ترتیب تصاویر و نقشه های خانه سلماسی تبریز(ماخذ: میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی)

خانه بهنام که به داشکده هنر اختصاص یافته، پیش از زلزله ویرانگر سال ۱۱۹۳ق. و در اوخر زندیه و اوایل قاجاریه احداث گردید. خانه بهنام از دو قسمت اندرونی و بیرونی تشکیل شده و ارسی طبی اصلی، دیوارنگارها، گچ بری ها و بخاری های دیواری به عنوان تزیینات آن به شمار می روند(عالم پور، ۱۳۸۳: ۸۹). این بنا الگویی اصیل دارد که در آن عناصر اصلی خانه ایرانی نظری زمستان نشین، تابستان نشین، حیاط اندرونی و حیاط بیرونی به خوبی مشاهده می شود(خوشوقتی تهرق، ۱۳۹۴: ۴-۳).

شکل 3: به ترتیب تصاویر و نقشه های خانه بهنام تبریز(ماخذ: میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی)

تاریخ بنا به دوره قاجاریه قرن ۱۲ و زمان حکومت عباس میرزا و امیر نظام گروسی پیشکار کل آذربایجان برمی گردد. این بنا با گچبری های منقوش با پنجره های مشبک اروپی با شیشه های الواן، طاق خنچه پوش تعریف می گردد. این ساختمان زیر بنای ۱۵۱۱ متر مربع را دارد و در دو طبقه بنا نهاده شده است(صدیق و همکاران، ۱۳۹۶: ۶). این خانه کاملاً درون گرا است.

شکل 4: به ترتیب تصاویر و نقشه های خانه امیرنظام تبریز(ماخذ: میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی)

تحلیل هویت فرهنگی در این خانه های سنتی، جهت تدقیق ارزش های معماری ایرانی-اسلامی در کالبد مسکن و بهره گیری از آن ها در مساکن جدید و بر اساس الزامات عصر حاضر می تواند کار گشا باشد. جدول 3

جدول 3: واکاوی هویت فرهنگی در مسکن سنتی بر اساس ارزش های معماری ایرانی-اسلامی(تدوین: نگارنده)

خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری	
خانه امیرنظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	پرهیز از بیهودگی و قناعت	
			حافظ منافع	کافی بودن
*	*	*	و سعت زیاد بنا با توجه به موقعیت خانوادگی و تعدد ساکنان	و طاقتمندی در جداره های حیاط بیرونی، کاربندی آجری-گچی در سردر و ارسی ها، سازه های، کاربردی، زیبایی شناسانه
-	-		دارا بودن عمر بیش از 200 الی 250 ساله با توجه به کیفیت بالای ساخت	و مرمت های صورت گرفته
*	*	*		

			تزیینات ارسی جهت مسائل کاربردی(کنترل نور) و تزیینات گچبری به عنوان عایق حرارتی و صوتی
*	*	*	همانگی بین اندازه و مقیاس فضاهای با عملکرد و تعداد افراد (ابعاد بزرگ، فضای مهمنا، ابعاد متنوع اتاق‌ها با توجه به عملکرد روزانه و تعداد افراد، افزایش تعداد پستوها در بخش اندرونی، مفصل بودن فضای خدماتی با توجه به رفت و آمد خانوادگی)
			استفاده از طاقچه و رف برای کاهش وزن بنا و سیک سازی (استفاده از کلاف چوبی در خانه بهنام)
*	*	*	عدم استفاده از مصالح ساختمانی غیرتجددپذیر مثل فولاد، الومینیوم و استفاده از مصالح تجدیدپذیر مثل چوب، خشت
*	*	*	استفاده از مصالحی با ظرفیت حرارتی بالا برای کاهش اتلاف انرژی(سنگ و آجر در خانه سلاماسی / خشت، سنگ، آجر و چوب و پشت بام کاهگلی در خانه بهنام/ سنگ، آجر و چوب در خانه امیرنظام)
*	*	*	رفتن در دل زمین به دلیل ظرفیت حرارتی خاک
*	*	*	استفاده از پنجره‌های چوبی مضاعف و ضخیم
*			دو پوش ساختن سقف به عنوان عایق(سقف شبیب دار خرپایی و سقف صاف نهایی)
	*	*	راهنوها باعث کاهش ورود هوای سرد به داخل فضاهای اصلی می‌شوند.
-			پستوها در بخش انتهایی اتاق، فضایی عایق بین اتاق‌ها و دیوارهای بیرونی هستند.
خانه‌ها			هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیرنظام	خانه بهنام	خانه سلاماسی	خودبسندگی
			تامین منابع
*	*	*	زیرزمین و سردابه جهت بهبود وضعیت گرما در تابستان
*	*	*	شیشه‌های الوان و رنگی برای کنترل تابش نور و حرارت
*	*	*	استفاده از سنگ و آجر؛ مصالحی بومی با ظرفیت حرارتی بالا
-	-		وجود فضای مخصوص پخت نان
-	-		قرارگرفتن مطبخ در زیرزمین برای تامین و حفظ انرژی بنا و گرم شدن طبقه فوقانی(زمستان نشین)
*	-		وجود آب انبار برای تامین آب
*		-	ایجاد حیاط نسبتاً بزرگ(بیرونی) در جبهه جنوبی بنا برای دریافت تابش آفتاب و حیاط(کوچک) اندرونی برای تهویه و نورگیری و استفاده در تابستان
-			ارتفاع زیاد طبی شمالي باعث تهویه هوا در تابستان می‌شود.
			بعثت مرغوبیت نور جنوب در تبریز، مطلوب بودن باد شمال به جنوب و بر عکس، جهت گیری ساختمان به جنوب(با 10-15 درجه انحراف) بوده و طبی و فضاهای اندرونی رو به جنوب قرار گرفته تا از حداقل حرارت آفتاب و باد مطلوب بهره بگیرند(رون راسته)
*	*	*	جای گیری ریزفضاهای بر اساس اولویت میزان نیاز به تابش آفتاب و باد مطلوب

			در خانه سلماسی بخش شرقی بیرونی(طبیعی شرقی) مناسب زمستان و بخش غربی(اتاق ها) مناسب تابستان است و در اولویت بعدی هستند/ در خانه بهنام، بخش شرقی اندرونی مناسب زمستان و بخش غربی، مناسب تابستان است و در اولویت بعدی آند.
-		-	ایوان جمیع جنوبی(رو به شمال) جهت استفاده در تابستان به علت سایه اندازی
		-	استفاده از ایوان و سایبان برای کنترل نفوذ نور و حفاظت نما و پنجره های چوبی از گزند باد و باران
-		-	وجود مهتابی در پشت بام برای استفاده در فصول گرم
	-	-	وجود طبیعی تابستان نشین و زمستان نشین در جوارهم
*	-	*	آب گرم حوضخانه برای افزایش دمای طبیعی در زمستان و آب سرد برای کاهش دمای حوضخانه در تابستان
			نقش حوض و با غچه در برودت تبخیری و تلطیف هوای تابستان
-	-	*	عدم نیاز به حمام عمومی(حمام مختصر در زیرزمین اندرون)
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	ارتباط با طبیعت
			تمامین منابع
			حوضی بزرگ در محورهای میانی حیاط ها و با غچه های سرسیز در اطراف آن با انواع گل ها و درختان؛ حیاط تنها چشم انداز موجود از سمت اتاق ها بود.
			بهره گیری از پنجره هایی با ارتفاع از کف برای افزایش دید نسبت به حیاط و افزایش نور و تهویه مناسب
*	*	*	حضور طبیعت در قالی ها
-			وجود تزیینات نمادین از طبیعت و خورشید شمسه و ترنج در بازشو و ارسیهای خانه سلماسی/ نقوش ستاره در تزیینات چوبی و نقش گل و مرغ، شکارگاه و مناظر در خانه بهنام
			وجود تزیینات انتزاعی از گیاهان در گچبری ها و سایر بخش های داخلی
			ساماندهی فضاهای از اطراف حیاط و تعییه بازشو های متعدد رو به حیاط و بسط چشم انداز به آن
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	مردم واری (عزت انسان)
			احترام به خواست مردم
*	*	*	پخاری دیواری در ارتفاع کم و پنجره ها تا کف برای دید به حیاط در حالت نشسته افراد
*	*	*	تعادل در وسعت فضای باز و ارتفاع بنا که سبب ایجاد محصوریت مناسب فضاهای شده (نسبت ارتفاع بنا به عرض حیاط در خانه سلماسی بین 0.3 تا 0.54 / خانه امیر نظام 0.5 / خانه بهنام 0.2 تا 1)
*	*	*	ارتفاع مناسب فضاهای (کمتر از 4 گز ایرانی یا 8 ذراع یا 4 متر)؛
*	*	*	نظرات و مشارکت کارفرمایان در طراحی مدنظر معمار بوده و کارفرمایان با

1 وسیله اندازه گیری ابعاد در گذشته، گز بوده است. گز معماری معادل 1.0666 متر است که به شانزده گره تقسیم می شود. گره معادل 6.66 سانتیمتر است(ایوال القاسمی، 1385). در اسلام نیز تاکید بر ساختن خانه با ارتفاع کمتر از 8 ذراع (4 متر) شده است(امام محمد باقر(ع))

				ارزش‌های فرهنگی خود آشنا بودند.
هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری				
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	حریم و درونگرایی	
			خلوت	حریم
-	-		وجود اتاق مختص نماز و عبادت	
*	*	*	رفعت برخی فضاهای برای حس روحانی	
*	*	*	کنج‌ها، زیرزمین و حوضخانه فضایی آرام برای ارتباط با خود	
*	*	*	ایجاد زمینه تفکر انسان با توجه به درونگرایی	
*	*	*	قرارگیری مطبخ در زیرزمین؛ رعایت حریم فعالیت زنان	
			وجود اتاق‌هایی با ابعاد مختلف برای امکان برقراری خلوت تا تعامل خانوادگی	
			جدایی حریم اندرونی و بیرونی (خانه سلماسی: خانه‌ها، حیاط و آب انبار جدا از هم / خانه بهنام: اتاق‌های اندرونی حول حیاط اندرونی و در پشت فضاهای بیرونی و عمومی واقع‌اند. در حدفاصل فضای اندرونی و بیرونی، بواسطه پلکان‌هایی، به فضاهای خصوصیتر در طبقه بالا دسترسی وجود دارد/ خانه امیر نظام: اتاق‌های اندرونی حول حیاط اندرونی و پشت فضاهای بیرونی و عمومی واقع‌اند).	
*	*	*	جهت‌گیری ساختمان به سمت قبله (جنوب)	
*	*	*	قرارگیری اتاق‌های خصوصی در اندرونی یا طبقات بالاتر	
			وجود سلسله مراتب در ورودی خانه سلماسی: پیش ورودی، هشتی و دهليز جهت تامین حریم / خانه بهنام: ورودی و هشتی مشترک با قدکی، دالان، ورودی خانه بهنام / خانه امیر نظام: سردر، دالان، هشتی در ورودی اصلی	
	*	*	اگاهی از بیرون به واسطه تفاوت در کوب‌ها	
	-	*	ورودی‌های تفکیک شده برای اندرونی و بیرونی	
			استفاده از دالان‌ها برای رعایت سلسله مراتب ورودی	
*	*	*	حفظ از حریم بصری خانه‌ها با احداث خانه‌های هم ارتفاع و هماهنگ (عدم اشرافیت)	
*	*	*	حفظ حریم شنیداری به واسطه ساختار درونگرا، وجود پوشش گیاهی، پنجره‌ها و سقف‌ها و دیوارهای ضخیم و مضاعف، دهليزها و دالان‌ها	
-		-	جادگردی ورودی زنان و مردان در بخش شاهنشین و اختصاص فضای گوشوار به بانوان در زمان مراسم برای دید از گوشوار به سمت شاهنشین	
خانه‌ها				هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	نیارش	
			یکپارچگی	استحکام
			انواع طاق‌ها و برجی ستون سبب خاصیت مصالح آجر و استحکام بیشتر آن (خانه سلماسی: طاق گهواری در ابیار، طاق خوانچه پوش در هشتی، طاق چهاربخش در حوضخانه / خانه بهنام: طاق گهواری در دالان و زیرزمین / خانه امیر نظام: طاق آجری کلمبو زیرزمین، بهره گیری از ستون‌های سنگی در حوضخانه و ایوان)	
			سنگ و ساروج در پی / ترکیبی از سنگ و آجر (تقلیسی) در دیوار زیرزمین با ضخامت بالا	
*	*	-	شاولوه بنا از سنگ ساخته شده که مصالح یومی است و هم انتقال دهنده	

				روطوبت نمیباشد و مرکز ثقل بنا پایین می آید.
-		-		کلاف قائم و افقی برای جلوگیری از نیروهای رانشی داخل دیوارهای خشتشی
*	*	*	*	خشتش با روکش آجر در طبقات فوقانی / ترکیبی از خشت و آجر در دیوارها
-	-			سیستم سقف: خرپا از الوارهای چوبی که با میخ های فولادی به یکدیگر متصل شده اند.
*	*	*	*	پیکارچگی سازه و عملکرد بنا (سیستم دیوار باربر)
*	*	*	*	استفاده از اجزا و عناصر مدولار و تکرار شونده در طراحی عناصر و تریبونات که موجب سهولت تعمیر می شود.
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری	
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	انعطاف پذیری	
			تغییر	سازگاری
*	*	*		حیاط و میانسرا دارای کاربردهای مختلفی بود همچون: آماده سازی آذوقه در زمستان / استراحت عصر گاهی (تخت) در تابستان / شست و شوی فرش / بازی کودکان
-	-	*		اتاق پذیرایی دارای کاربردهای مختلفی چون: پیش ورودی طنبی / اسباب مختصر پذیرایی از مهمانان / اطعام نذری در مناسبت های مختلف / تجمیع فضاهای مهمان
*	*	-		اتاق های جانبی طنبی دارای کاربردهای مختلفی چون: استراحت مهمانان / تجمیع فضاهای مهمان / مهمانی های غیر رسمی / ارتباط با طنبی در مهمانی
*	*	*		اتاق نشیمن دارای کاربردهایی همچون: خوابیدن / غذاخوردن / استراحت / گردآمدن خانواده / پذیرایی غیررسمی از مهمان
-	*	*		اتاق های کله ای در دو طرف بخش فوقانی طنبی شمالی (با دسترسی محدود) دارای کاربردهای مختلفی چون: خواب و استراحت مهمان / فضای خصوصی برای اعضای خانواده
*	-	*		حوضخانه دارای کاربردهای مختلفی همچون: استراحت در تابستان / استفاده از آب گرم حوض در زمستان / محافظت از گلدن های حیاط در زمستان.
-	-	*		تنورخانه دارای کاربردهای مختلفی همچون: پخت نان برای استفاده چندماهه / مطيخ اندروني
*	*	*		وجود فضاهایی چون پستو برای نگهداری عناصر غیرثابت براساس عملکرد فضال بویژه در نشیمن برای تنوع عملکرد)
*	*	*		تنوع فضایی (متفاوت بودن ارتفاع از کف، متفاوت بودن ارتفاع سقف، متفاوت بودن کیفیت نور با توجه به جبهه ها و تفاوت طراحی نما، انواع فضاهای پسته، نیمه باز و باز)
*	*	*		قابلیت دسترسی خشی به اتاق ها از طریق حیاط و راههای ارتباطی موجود تلفیق کارکردها می شود.
*	*	*		قابلیت تطبیق پذیری اقلیمی به علت وجود فضاهای زمستان نشین و تابستان نشین، ایوان، حیاط های اندروني و بیرونی
			ارتباط اتاق های جانبی مهمان در دو طرف طنبی و تلفیق آن ها	
	-	-	حدفاصل طنبی تابستان نشین و زمستان نشین با جدا کننده چوبی جدا و امکان تجمیع فضاها وجود دارد.	
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری	
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	عدالت و مساوات	
			رعایت حق و برابری حقوق	تعادل و توازن

*	*	*	بسیاری از فضاهای موجود در بناهای تاریخی، از کیفیت مناسب فضایی با داشتن نورگیری مناسب برخوردار بوده اند ^۱ سکوهایی در طرفین ورودی(پاخور) برای استفاده عابران و آشنايان
-			میانسرای قرینه
	نمای جنوبی اندرونی نمای شمالی اندرونی نمای شرقی و غربی اندرونی نمای شمالی بیرونی نمای غربی بیرونی	نمای شرقی نمای شمالی نمای غربی	ترکیب طرح در هر جناح از حیاط، چه در قاعده، چه در نما و چه در حجم، نسبت به محور میانی آن جناح متقاضن یا متعادل است؛ خانه سلماسی: نماهای شرقی و غربی نسبت به محور میانی طولی طرح نه تنها قرینه هم نیستند، بلکه کیفیتی کاملاً متفاوت دارند وجود ریتم در نمای غربی بیرونی/ وجود ریتم با تأکید بر مرکز در نمای شرقی/ مرکزیت در نمای شمالی خانه بهنام: در حیاط بیرونی و اندرونی جناح شمالی و جنوبی نسبت به محور حیاط متعادل ولی نامتقارن اند و در حیاط اندرونی نسبت به محور میانی حیاط دو وجه غربی و شرقی متقاضن اند/ وجود ریتم در دیوارهای شرقی و غربی حیاط بیرونی و جناح شرقی و غربی حیاط اندرونی خانه امیرنظام: نمای شمالی متقاضن و متعادل است/ وجود ریتم در دیوارهای شرقی و غربی حیاط بیرونی و اندرونی
*	*	*	تعادل در میزان استفاده از فضای باز و بسته (تراکم تقریبی 120 درصد در خانه سلماسی / 100 درصد در خانه بهنام / 70 درصد در خانه امیرنظام)
			با توجه به قرارگیری این خانه در یکی از مهمترین مراکز شهری، دسترسی مناسبی به امکانات شهری آن زمان داشته است (وجود بازار تبریز در محدوده)
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیرنظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	امنیت و آسایش
			آسایش
-	*		وجود درب در دربند یا دروازه که در هنگام بروز خطر و شب ها برای حفاظت ساکنان بست می شد.
*	-	-	وجود دو ورودی جدا برای اندرونی و بیرونی و یک دالان و هشتی برای ورودی بیرونی که امنیت را تضمین میکند.
*	*	*	وجود کرسی، شومینه و بخاری دیواری (سیستم گرمایش)
-		-	دربان یا قاپوچی در هشتی مشترک (به نظر میرسد بیشتر مربوط به خانه قدکی بوده اما امنیت هر دو خانه را تامین میکرده). وجود دو ورودی و یک دالان بین آنها امنیت را بیشتر میکند.
*	*	*	تأمین ارتباط بین فضاهای اطراف حیاط و بین خانه ها برای نظارت بر بازی کودکان در حیاط
*	*	*	قرارگیری در بافت فشرده مسکونی برای امنیت بیشتر
-	-		وجود فضای اصلی در سمت چپ هشتی ورودی برای نگهداری چهارپایان
*	*	*	فضای زیرزمین به عنوان فضای خدماتی (انبار، سرداب و ...) برای نگهداری

¹ مطبخ یکی از فضاهایی است که کیفیت کمتری نسبت به دیگر فضاهای دارد و در زیرزمین واقع شده در حالیکه مطبخ محل فعالیت بانوی خانه است. انجام فعالیتهای آشپزخانه توسط خدمتکاران میتواند توجیهی بر این موضوع باشد. هر چند خدمتکاران نیز نیاز به فضای مناسبی برای فعالیت دارند.

				وسایل و مواد غذایی و سایر فعالیت ها		
-	-	*		آب انبار برای پخت و پز، آشامیدن و نظافت		
*	*	*	*	حفظ آسایش صوتی بواسطه ساختار درونگرا، وجود پوشش گیاهی، پنجره ها و سقف ها و دیوارهای ضخیم و مضاعف، دهليزها و دالتها و قرارگرفتن بنا در دریند		
*	*	*	*	چراغدان، لاله ای، لامپها و فانوس ها برای تامین روشنایی		
خانه ها				هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری		
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	طهارت و صداقت			
			پاکی روح	پاکی جسم		
*	*	*		حوض آب در حیاط و حوضخانه به عنوان مظهر طهارت		
*	-	*		وجود آب کافی برای استفاده ساکنان (وجود آب انبار)		
*	*	*		درآوردن کفش ها در انتهای پله ورودی و راهرو(کفش کن)		
*	*	*		قرارگیری آبریزگاه دور از فضای اصلی خانه (زیرزمین یا گوشه حیاط)		
*	*	*		قرارگیری فضاهای تر مانند مطبخ، آب انبار در زیرزمین		
-	-	*		قرارگیری اصطبل نزدیکی ورودی		
خانه ها				هویت فرهنگی: ارزش های ایرانی اسلامی در معماری		
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	تعامل و تعاون			
			ارتباط با دیگران	اتکریم مهمان		
-	-		درهای ارتباطی میانی در حیاط های خانه های سلماسی (خانه پدر، فرزندان و خویشاوندان) به مثابه واحدهای یک مجموعه؛ قبل از تقسیک خانه ها در عصر پهلوی			
			بخش اعظم فضاهای بیرونی به فضاهای پذیرایی از مهمان اختصاص داشت.			
			فضای طنبی به عنوان زیباترین بخش خانه؛ دارای تزیینات، ارسی و ارتفاع دو طبقه(فرش، زیرانداز و پشتی برای نشستن و تکیه دادن مهمانان).			
*	*	*	عامل اجتماعی از طریق هشتگ(مشترک) و حیاط بیرونی			
*			دعوت کنندگی خانه به واسطه تعریف سردر، ورودی و عقب روی آن			
*	*	*	وجود اتاق استراحت برای مهمانان در جوار طنبی			
*	*	*	فضاهای اندرونی و نشیمن برای مهمانی غیر رسمی			
			وجود اتاق هایی با ابعاد مختلف و امکان برقراری خلوت تا تعامل خانوادگی(اتاقهای سه دری برای تعامل و اتاق های طبقات بالاتر و اتاق های دوری، حالت خصوصی داشتند).			
خانه ها				هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری		
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	تواضع و فروتنی			
			پرهیز از خودنمایی			
*	*	*	پرهیز از خودنمایی در نمای بیرونی؛ در خانه سلماسی فقط سردر فاخری وجود دارد که سبب دعوت کنندگی و تعریف فضایی شده است(تنها عنصر برونقرا که شأن و منزلت اجتماعی و مذهبی مالک را مشخص میکند)			
-			تعزیز ورودی برای شخصیت کالبدی بنا و قابل تشخیص بودن آن از سایر خانه ها			
*	*	*	پیروی از خط آسمان بافت (اختلاف ارتفاع 0-1 طبقه)			
-			هماهنگی ساختمان با بافت از لحاظ جنس و رنگ مصالح			
خانه ها				هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری		
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلماسی	نمادگرایی و معنا			
			انعکاس	شفافیت		
				نور، رنگ و تربیبات		
				نماد و رمز		

			انواع تزیینات آجری خانه سلامسی: طاقمناها و تزیینات آجری جداره داخلی هشتی، حوضخانه، سردر، دیوارها/ خانه بهنام: تزیینات آجری جداره زیرزمین و جداره خارجی بنا/ خانه امیر نظام: آجرکاری(ساده و مشبک) و گچکاری در ستوری و جداره خارجی بنا، تزیینات آجری در جدارهای زیرزمین
			ارسی اتاق اصلی (طنبی) با نقوش هندسی، اسلیمی و شبشه های الوان
*	*	*	حضور نور از پنجره های معرق، بازی نور با هنر منبتکاری و ایجاد طرحهای هندسی و تزیینی (ایجاد حس معنوی و روحانی)
*	*	*	اهمیت فضای تهی به سبب وجود میانسراهای مرکزی
*	*		استفاده از شبک، ارسی و غیره برای کنترل نور شرفه های مشبک در جان پناه نما
*	*	*	تذکردهی انسان با استفاده از نور، نقش و آرایه و نمادها
-	*	*	نشان دادن اهمیت فضا و تشخّص آن به واسطه وجود فضای طبی با ارسی، شاه نشین و ارتفاع بلند
			اعکاس پلان در نماها و بالعکس اعکاس بنا در حوض موجود در حیاط ها
			تزیینات در و پنجره و دیوارها
خانه ها			هویت فرهنگی: ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری
خانه امیر نظام	خانه بهنام	خانه سلامسی	وحدت و نظم(ساماندهی)
			محوربرندی و مرکزیت
*	*	*	اهمیت اعداد فرد(سه، پنج و هفت) بسبب ایجاد مرکزیت و محوربرندی در نما و پلان
			استقرار طبی شمالي در محور و مرکز بنا و دارای سقفی به ارتفاع دو طبقه (استقرار طبی شرقی در مرکز خانه سلامسی و دارای سقفی بلند)
*			اتاق های سه دری و دو دری دارای توالی در تکرار پنجره ها هستند که قرینگی در نما را ایجاد می کند.
*			حیاط باعث ایجاد مرکزیت در بنا می شود و وحدت دهنده عناصر خانه است و خود دارای مرکزیت است.
			سلسله مراتب فضای باز تا بسته خانه سلامسی: حیاط، ایوان شرقی و فضاهای داخلی/ خانه بهنام: حیاط، ایوان های شمالی و جنوبی(و همچنین فضای نیمه باز ورودی) و فضاهای داخلی/ خانه امیر نظام: وجود فضاهای نیمه باز چون ایوان و تورفتگی در ورودی زیرزمین
*	*	*	سلسله مراتب حرکت از فضای عمومی به خصوصی خانه سلامسی: گوچه-هشتی و دالان-فضای اندررون/ خانه بهنام: گوچه-ورودی و هشتی مشترک- دالان-ورودی- حیاط بیرونی- فضاهای بیرونی- حیاط اندررونی- فضاهای اندررونی/ خانه امیر نظام: گوچه-ورودی و هشتی - دالان- حیاط بیرونی

-	-	*	سلسله مراتب فضای مهمان(حیاط- دلان یا اتاق استراحت مهمان یا اتاق پذیرایی- طنبی ها)
*	*	*	ارتباط صحیح و مکمل فضای زیرزمین برای فعالیت های خدماتی شامل آب ابار، مطبخ، سردابه، تور خانه و ...
*	*	*	هدایت و جهتیابی مسیر از طریق ایجاد سلسله مراتب نور در تاریکی و گشایش فضایی(حضور نور پس از دلان تاریک و قبل از ورودی اصلی/ حضور نور پس از ورودی اصلی در حیاط بیرونی)
			تناسبات زرین ایرانی ۱ در بلان
			استفاده از هندسه منظم و شبکه ای
	*		استفاده از هندسه کاربردی در ورودی(دلان) برای کاهش دید نسبت به اندرونی

2. یافته ها

بر اساس اهداف پژوهش، که به دنبال تبیین مولفه های هویت فرهنگی در معماری و در نهایت تبیین این مولفه ها به طور ویژه در مسکن می باشد، در بخش اول مبانی نظری، یافته های پژوهش شامل تبیین 14 مولفه هویت فرهنگی می باشد که با عنوان ارزش های ایرانی-اسلامی در معماری استخراج شده اند. در ادامه یافته های نهایی پژوهش شامل تبیین مولفه های هویت فرهنگی در کالبد مسکن به طور اخص می باشد که در بخش دوم مبانی نظری، با تحلیل خانه های سنتی تبریز بر اساس مولفه های هویت فرهنگی استخراج می شوند. جدول زیر به معرفی این 14 مولفه و همچنین جمع بندی ارزش های ایرانی-اسلامی مسکن به عنوان اصلی ترین یافته های پژوهش می پردازد.

جدول 4: جمع بندی ارزش های ایرانی-اسلامی در مسکن (تدوین: نگارنده)

مولفه های هویت فرهنگی در معماری	مولفه های هویت فرهنگی در مسکن(ارزش های ایرانی-اسلامی در مسکن)
پرهیز از بیهودگی و قناعت	بهره گیری از تزیینات کاربردی، سازه ای و زیبایی شناسانه، تناسب میان وسعت و ابعاد فضاهایا با عملکرد و تعداد افراد، سبک سازی بنا، بهره گیری از مصالح تجدیدپذیر، بهره گیری از مصالحی با ظرفیت حرارتی بالا، عایق ساختن در، پنجره، سقف و دیوار(عایق حرارتی با بهره گیری از تمیهادات عایق و یا مبلمان ها)، بالابردن عمر مفید ساختمان ها،
خود بستندگی	بهره گیری از سامانه ایست: توجه به باد و آفات مطلوب، قرارگیری ریزفضاهایا بر اساس نیاز به نور مطلوب، بهره گیری از ایوان و فضای نیمه باز جهت کنترل نور، تراکم مناسب و فضاهای باز کافی به جهت برخورداری مطلوب از مواهب طبیعی(نور مناسب)، بهره گیری از مصالح بومی با ظرفیت حرارتی بالا
ارتباط با طبیعت	تامین آب و پوشش گیاهی کافی و لازم(عناصر طبیعت)، بهره گیری از بازشویی با ارتفاع و عرض مناسب جهت تامین نور و تهویه مناسب و بسط چشم انداز افقی(با رعایت حیرم بصیری)، بهره گیری از تزیینات انتزاعی و نمادین از طبیعت،
مردم واری	ارتفاع مناسب و انسانی فضاهایا و رعایت محصوریت، بهره گیری از طرح های مشارکتی،
حریم و دروگرایی	جداسازی فضاهای خصوصی و عمومی، فیلترسازی و کاهش دید نسبت به فضاهای خصوصی و نیمه خصوصی، رعایت سلسله مراتب حرکتی، وجود فضاهایی با قابلیت برقراری خلوت فردی، عدم اشرافیت و دید از جانب همچواری ها، رعایت حرایم شنیداری در همسایگی ها، جهت گیری ساختمان به سمت قبله
نیارش	یکپارچگی سازه و عملکرد، بهره گیری از عناصر مدولار، بهره گیری از سیستم های سازه ای مقاوم و بر روز،
انعطاف پذیری	تنوع پذیری فعالیت در فضاهای، بهره گیری از کیفیت های فضایی متنوع، امکان تغییر یافتن و پاسخگویی نسبت به فعالیت های متتنوع در یک فضا، قابلیت تطبیق پذیری بنا با اقلایم، قابلیت تجمعی و تفکیک یا بهره گیری از دسترسی های خنثی،
عدالت و مساوات	موکبیت و محوریت در بخش های مختلف بنا، وجود ریتم، تامین کیفیت مناسب و برابر در تمامی فضاهایا، دسترسی مناسب به امکانات شهری، رعایت تراکم و سطح اشغال مناسب و استاندارد،
امنیت و آسایش	حریم امن فیزیکی و روانی، ارتباط و دسترسی محدود به فضاهای درونی، تامین آسایش حرارتی بواسطه سامانه های ایستا و سیستم های سازگار با فناوری روز، بهره گیری از تمهداتی جهت تامین آسایش صوتی، نظارت پذیری بر فضای کودک، وجود فضاهای خدماتی مناسب با نیاز روز مانند پارکینگ، انبار
طهارت و صداقت	وجود آب به صورت نمادین، جداسازی فضاهای تروختک، جداسازی سرویس بهداشتی از فضاهای اصلی، وجود فضای کفش کن، تامین آب کافی در فصول مختلف،

1 نسبت زرین ایرانی: در طرح نقشه اتاق ها، حیاط و غیره از مستطیل طلایی ایرانی کمک می گرفتند. مستطیل طلایی ایرانی از محاط شدن یک مستطیلی در درون یک شش ضلعی بدست می آید. در خانه هایی با حیاط مرکزی تناسبات حیاط، پنج دری، سه دری و عناصر دیگر بر مبنای همین تناسب بوده است(پیرنیا، 1386: 159).

دعوت کنندگی بنا و تعریف ورودی، اولویت فضای پذیرایی مهمان به دیگر فضاهای خانه به لحاظ وسعت، کیفیت، امکانات و تزیینات، وجود فضاهایی با قابلیت برقراری تعامل خانوادگی، وجود فضاهای و کاربری‌های اجتماع پذیر، هم‌سوسی کالبد بنا با محیط از لحاظ رنگ، حجم، ارتفاع و... (پرهیز از تشخیص کالبدی)، رعایت خط آسمان بناهای مجموعه نسبت به هم، عدم استفاده از تزئینات افراطی در کالبد بنا به منظور فخرفروشی، تعریف شخصیت کالبدی بنا	تعامل و تعاون پرهیز از خودنمایی
اهمیت به فضای باز و افزایش آن، تقویت جبهه نوری و کاربرد نور طبیعی، تزئینات نورگیر کاربردی و تجزیه رنگ و شکل نور به واسطه نقوش هندسی(کنترل نور، حس معنویت و نمادگرایی)، بهره گیری از بازشوها وسیع و مصالح شفاف در چشم انداز اصلی، خاصیت انعکاس یافتنگی اجزا و عناصر، بهره گیری از تزیینات زیبایی شناسانه معماری ایرانی(آجرکاری، نقوش هندسی و نقوش طبیعت) و استفاده از آنها به شیوه جدید، تنوع رنگ، الگوها و تضادهای رنگی،	نمادگرایی و معنا
محور بندی در ساماندهی توده و فضا، هارمونی و وحدت بدندها و نماها، وجود سلسله مراتب فضایی عمومی تا خصوصی در شبکه دسترسی و سلسله مراتب فضایی باز تا بسته، استقلال هر یک از فضاهای داخلی و ارتباط صحیح و مکمل عملکردهای مرتبط، هندسه کاربردی، استفاده از پیمون(مدول) و تناسبات طلایی، حرکت در فضاهای باز به واسطه گشايش های فضایی	وحدت و نظام

3. تحلیل یافته‌ها

در بخش یافته‌ها، ارزش‌های ایرانی-اسلامی مسکن تبیین شد. این ارزش‌ها به صورت ارزش‌های کلی تبیین شده‌اند که همانند خانه‌های سنتی، قابلیت استفاده از آن‌ها در مسکن امروزی وجود دارد اما این ارزش‌ها قابلیت استفاده در مسکن امروزی را به شیوه‌ای که در خانه‌های سنتی ممکن بود، ندارند و از طرفی برخی نیازها در مسکن امروزی شکل گرفته‌اند که پیش از این وجود نداشته و بر اساس شرایط زمانی شکل می‌گیرند. بنابراین لازم است برخی از این ارزش‌ها در گونه‌های مسکن امروزی، به شیوه‌های جدید و متناسب با نیازهای زمان، به روز شوند. این مهم، لزوم پرداختن به بحث توسعه فرهنگی در معماری را روشن می‌کند که می‌تواند به عنوان مسئله‌ای اساسی، موضوع تحقیقات آنی بوده و با توسعه این ارزش‌ها، زمینه‌های پایداری فرهنگی را در کالبد مسکن فراهم آورد و پاسخگوی نیازهای انسان عصر حاضر نیز باشد. به عنوان مثال به توجه به گونه‌های مسکن امروزی، سلسله مراتب حرکت در گونه‌های جمعی مسکن، متفاوت از خانه‌های سنتی بوده و نیاز به تعریف این مراتب در مسکن نوساز با درنظر گرفتن ارزش‌های استخراج شده در مسکن سنتی وجود دارد. همین طور مصالح بومی با ظرفیت حرارتی بالا در خانه‌های سنتی مورد استفاده قرار می‌گرفته است که امروزه مصالح جدیدی که با این قابلیت‌ها تولید می‌شوند، ممکن است جایگزین آن شوند. همچنین با توجه به گونه‌های بلند مرتبه مسکن، تامین دید و چشم انداز مناسب و افقی، لازم است با رعایت حرام و اشرافیت صورت گیرد. به این ترتیب هر یک از این ارزش‌ها می‌تواند شکل و شیوه بروز متناسب با شرایط زمان خود را داشته باشند.

4. نتیجه‌گیری

معماری مسکن، رابطه‌ای تنگانگ با فرهنگ برقرار می‌سازد بطوری که فضای معماري به عنوان یک نیاز بشري در ارتباط با فرهنگ جامعه پاسخ داده می‌شود. شیوه پاسخگویی براساس فرهنگ جامعه، مبین هویت فرهنگی در معماري و نیازمند شناسایی ارزش‌های فرهنگی، به ویژه در زمینه معماري هستند که در دو لایه ارزش‌های ایرانی و ارزش‌های اسلامی در معماري قابل تبیین‌اند. با بررسی دیدگاه صاحب‌نظران در این دو زمینه، ارزش‌های ایرانی-اسلامی در معماري به عنوان مولفه‌های هویت فرهنگی در معماري استخراج گردیدند. در ادامه به جهت تدقیق این مولفه‌ها در بحث مسکن و بهره گیری از آن‌ها در طراحی مسکن روز، مولفه‌های هویت فرهنگی یعنی ارزش‌های 14 گانه، در سه مورد از خانه‌های سنتی تبریز از جمله خانه سلماسی، خانه بهنام و خانه امیرنظام طی جدول 4 مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. این ارزش‌های 14 گانه عبارت اند از: پرهیز از بیهودگی و قناعت، خودبستندگی، ارتباط با طبیعت، مردم واری، حریم و درونگرایی، نیارش، انعطاف پذیری، عدالت و مساوات، امنیت و آسایش، طهارت و صداقت، تعامل و تعاون، پرهیز از خودنمایی، نمادگرایی و معنا، وحدت و نظام. برخی از مهمترین اصول و ارزش‌های فرهنگی در مسکن با بررسی خانه‌های سنتی به صورت دقیق و جزئی تراز بین ارزش‌های 14 گانه، قابل استخراج می‌باشند و قابلیت بهره گیری در مسکن امروزی را به صورت کلی دارند. بنابراین از میان ارزش‌های در خانه‌های سنتی، ارزش‌هایی که قابلیت تکرار پذیری در مسکن امروزی را دارند، در جدول نهایی یافته‌ها آورده شده‌اند. برخی از مهمترین این ارزش‌ها عبارتند از: بهره گیری از سامانه‌های ایستا، بسط چشم انداز افقی، مقیاس انسانی فضاهای، جداسازی حرایم خصوصی و عمومی، یکپارچگی سازه و عملکرد، تنوع پذیری فعالیت در فضاهای، رعایت تراکم و سطح اشغال استاندارد، حریم امن فیزیکی و روانی، اولویت فضای مهمان و همسوسی کالبد بنا با محیط، که هویت فرهنگی مسکن ایرانی اسلامی را شکل می‌دهند. همان‌طور که گفته شد، این ارزش‌ها قابلیت تکرار و استفاده در مسکن امروزی را دارند اما نیازها و شرایط عصر حاضر می‌طلبند که شیوه بروز این ارزش‌ها در کالبد مسکن امروزی به روز شده و بحث توسعه فرهنگی در معماري مسکن، به عنوان زمینه تحقیقات آتی مدنظر قرار گیرد.

مراجع

- ابوالقاسمی، طیف(1385). هنجار شکل یابی معماري اسلامی ایران. به کوشش محمدیوسف کیانی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها(سمت)
- اخوت، هانیه؛ نینا الماسی فر و محمدرضا بمانیان(1389). معماری و شهرسازی سنتی در کشورهای اسلامی، تهران، انتشارات هله.
- اردلان، نادر؛ بختیار، لاله(1390). حسن وحدت، مؤسسه علمی پژوهشی علم عمار، تهران.
- ارمغان، مریم؛ گرجی مهلبانی، یوسف(1388). ارزش‌های معماري بومي ایرانی در رابطه با رویکرد معماري پایدار . مسکن و محیط روستا، شماره 126.
- آصفی، مازیار؛ ایمانی، الناز(1391). چالش های فناوریهای نوین در معماري و تعامل آن با ارزش‌های معماري اسلامی ایران. مجله باغ نظر 21(9): 3-21.
- یمانیان، محمدرض؛ عظیمی، سیده فاطمه(1389). انعکاس معانی منبع از جهان بینی اسلامی در طراحی معماري. مطالعات شهر ایرانی اسلامی، دوره 1، شماره 2، صص 48-39.
- برویزی، الهام(1388). معماري ملی از دیدگاه هویت فرهنگی. فصلنامه مطالعات ملی، شماره 3، صص 81-108.
- پور احمدی، محبوبه(1392). بررسی الگوهای پایداری در معماري خانه‌های سنتی مهریز: نشریه شهر و معماري بومي. شماره 3، صص 55-64.

- پوردیمیمی، شهرام (۱۳۹۰). «فرهنگ و مسکن»، مسکن و محیط روستا، شماره ۱۳۴، ص ۱۸۳.
- پویافر، حامد (۱۳۹۷). حفظ ارزش‌های معماری بومی، ایرانی در رابطه با معماری پایدار، کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام، تبریز.
- پیرنی، محمد کریم (۱۳۸۶). آشنایی با معماری ایران، انتشارات سروش دانش، تهران.
- پیرنی، محمد کریم (۱۳۸۶). سبک شناسی معماری ایرانی، انتشارات سروش دانش، تهران.
- حق جو، امیر؛ سلطان زاده، حسین؛ فرهاد، سیمون، آبوزیان (۱۳۹۸). سیر تحول اندامهای اصلی خانه‌های تبریز از دورهٔ قاجار تا دورهٔ پهلوی دوم، صفحه، شماره ۸۶، صص ۱۲۱-۱۴۰.
- حیدری، جهانگیر (۱۳۹۲). مبانی و مفاهیم توسعه پایدار و توسعه پایدار شهری، تهران: انتشارات آذرخش.
- خوشوقتی تحقق، نیلوفر (۱۳۹۴). بررسی معماری بومی در بنای مسکونی تبریز (نمونه موردی خانه بهنام)، کنفرانس بین‌المللی انسان، معماری، عمران و شهر، تبریز.
- دیبا، داراب (۱۳۷۸). الهام و برداشت از مفاهیم بنیادی معماری ایران، نشریه معماری و فرهنگ، شماره ۱، ص ۹۷-۱۱۱.
- دیبا، داراب (۱۳۷۴). معماری ایرانی: در سخن از چهار نسل از معماران صاحب نظر، نشریه آبادی، شماره ۱۹.
- سازمان میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی
- صاحبی، محمدجواد (۱۳۸۴). "مناسبات دین و فرهنگ در جامعه ایران"، نشر وزارت فرهنگ و ارشاد، چاپ اول.
- صدیق، سردار؛ محمدی، امیررضاء؛ پورخلیل، مهدیه؛ صفری، سیمیرا (۱۳۹۶). بازنده سازی و مرمت بنای‌های تاریخی دورهٔ قاجار در شهر تبریز (نمونه موردی: خانه امیرنظام گروسی، پنجمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری، تهران).
- ضرغامی؛ اسماعیل (۱۳۸۹). اصول پایداری اجتماعی مجتمعهای مسکونی در شهرهای ایرانی - اسلامی، مطالعات شهر ایرانی اسلامی، شماره ۲، صص ۱۱۸-۱۰۳.
- عالیم پور، مسعود (۱۳۸۳). میراث فرهنگی و گردشگری آذربایجان شرقی، نشر احسان، چاپ اول.
- عظمیمی، نیاز و دیبا، امیرمسعود (۱۳۹۴). بازتاب مفاهیم معماری ایرانی در طراحی مجتمع مسکونی امروز، کنفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی.
- علی محمدی، غلامرضا؛ عبدالهی، رکسانا (۱۳۹۷). تبیین مبانی نمود فرهنگ در معماری بومی ایران و ارتباط آن با ایجاد حس تعلق به مکان، مدیریت شهری، دوره ۱۷، شماره ۵۰، صص ۴۶-۳۳.
- فرخ زاد، محمد و جرجانی، فرزانه (۱۳۹۲). نمود ارزش‌ها و مفاهیم معماری اسلامی در خلق آثار ایرانی، اولین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی اسلامی و ترسیم سیمای شهری پایدار با گذر از معماری ایرانی - اسلامی و هویت گمشده آن، زاهدان.
- فردانش، فرزین؛ محمدحسینی، پریسا؛ حیدری، علی اکبر (۱۳۹۲). تحلیل فرهنگی خانه سلامی تبریز براساس نظریه روپورت، مطالعات معماری ایران، شماره ۵، صص ۸۱-۹۹.
- کاظمیان، فرهاد و طبیبی، محمدعلی و نورالهیان، حبیب و نیک فطرت، مرتضی (۱۳۹۲). جایگاه پایداری در معماری بومی با رویکرد فرهنگ، اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار، همدان.
- مفیدی، سحر (۱۳۹۷). شاخص‌های پایداری فرهنگی-اجتماعی در حوزهٔ مسکن، تهران، کیان دانش.
- نجارنژاد مشهدی؛ مرجانه، افضلیان، خسرو، شبیانی، مهدی؛ سیدالحسینی، سید مسلم (۱۳۹۹). تبیین شاخص‌های ماندگار مسکن بومی ایران با استفاده از نظریه داده بنیاد.
- مطالعات شهر ایرانی اسلامی، پیاپی ۴۲، صص ۵-۱۸.
- نژاد ابراهیمی، احمد و فرشچیان، امیرحسین و باغبانی، غزال (۱۳۹۶). باز دریافت معماری بافت سنتی در معماری معاصر، کنفرانس بین‌المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر، تهران.
- نقه کار، عبدالحمید (۱۳۸۷). در آمدی بر هویت اسلامی در معماری و شهرسازی، وزارت مسکن و شهرسازی، دفتر معماری و طراحی شهری، شرکت طرح و نشر پیام سیما، تهران.
- نقی زاده، محمد (۱۳۸۷). شهر و معماری اسلامی، تهران، نشر مانی.
- نقی زاده، محمد (۱۳۸۱). تأثیر معماری و شهر بر ارزش‌های فرهنگی، هنرهای زیبا، شماره ۱۱، صص ۶۲-۷۶.
- نقی فطرت، مرتضی؛ بیطرف؛ احسان (۱۳۹۵). بررسی تأثیرات فرهنگی در معماری بومی ایران از منظر پایداری، ماهنامه شبک، سال دوم - شماره ۴ و ۵، پیاپی: ۱۱ و ۱۱ - جلد ۴.
- مطالعات هنر و معماری - تیر و مرداد ۱۳۹۶، صص ۱۲۶-۱۳۴.
- یاران، علی؛ بهرو، حسین (۱۳۹۶). تأثیر فرهنگ و اخلاق اسلامی بر مسکن و کالبد فضایی خانه‌ها نمونه موردی: خانه‌های عصر قاجار در شهر اردبیل، فصلنامه پژوهش‌های معماری اسلامی، شماره پانزدهم، صص ۹۱-۱۰۷.
- یانی مسعود، امیر (۱۳۸۰). تأملی بر تداوم دوگانگی اندون و بیرون فضای معماری مسکونی مدرن ایران، معماری و فرهنگ (۸).

Friedland, I. covering the world. In f. lechner & j.boli (eds) the globalization reader.2000.

Lynch, K. The Image of the City, Cambridge: MIT Press. 1960.

Rapoport, Amos(2003). Cultura, Arquitectura y Diseño. Barcelona: Edicions de la Universitat Politécnica de Catalunya.

Rapoport, Amos (1969), House Form and Culture, USA, Prentice Hall publications